

[Baunsgaard.]

ramt, men det betyder til gengæld også, at de indtægter, der bliver ramt, er indtægter, der ud fra ret og billighed bør beskattes. Det er ud fra en rets- og billighedsbetragtning urimeligt, at en arbejdsskabt fortjeneste altid skal beskattes, medens sådanne fortjenester uanset højde altid skal være skattefri. Vil man f. eks. finde det rimeligt — for at tage det klassiske eksempel, der før har været nævnt i det høje ting — at et grundstykke ude i Ballerup på 16 tdr. land, der er vurderet til 30 000 kr., sælges for 770 000 kr.? — vurderet til 30 000 kr., solgt for 770 000 kr.! Mener venstre og konservative virkelig, at det er den slags fortjenester, der skal beskyttes, når man skal tale om skatteændringer? Men det er rigtigt, at det betyder, at ikke ret mange bliver ramt, og så siger man fra oppositionens side: jamen kan det så ikke vente? Hvorfor haster det? Man taler om lovjaskeri. Det er selvsagt ikke rigtigt. Skulle der i denne sag være bebrejdelser at rette mod regeringen, så kan det ikke være, fordi man ikke nu vil vente; nej, i så tilfælde måtte det være, fordi man ikke langt tidligere satte ind mod dette. Vi har dog nu på andet år den højkonjunktur, jeg omtalte i indledningen. Lader vi på dette område tingene gå deres skæve gang, har vi forholdt os passive over for en af højkonjunktorens værste følger, så har vi fraskrevet os indflydelsen på en af inflationens værste årsager, og så har vi fraskrevet os retten til at anlage andre for på andre områder at mishandle vore fremtidsmuligheder. Det er ud fra denne indstilling og ud fra disse begrundelser, jeg på det radikale venstres vegne skal anbefale at stemme for de af den højtærede finansminister stillede ændringsforslag, og det er ud fra denne indstilling, jeg anbefaler, at dette forslag bliver endeligt vedtaget i det høje ting.

Niels Andersen: Det har allerede været berørt i den foreløbige debat, at man sjældent har været udsat for en skrækkampagne som den, der har været ført af venstre og de konservative i anledning af det foreliggende lovforslag. Denne skrækkampagne og disse mange argumenter, der føres frem fra venstres og de konservatives side, be-

lyser for så vidt på en klar og anskuelig måde, hvad det er for interesser, man varetager fra den side.

Det er klart tilkendegivet både i betænkningen og i de udtalelser, der er kommet både fra vor side og fra de øvrige regeringspartiers side, at formålet med denne lovs gennemførelse alene er at ramme fortjenester, der er ekstraordinært store, og det er understreget også fra min side adskillige gange, at det i hvert fald er hensigten, at alle almindeligt forekommende handler overhovedet ikke skal berøres af denne lovgivning.

Når man nu fra regeringens side skrider til at gennemføre et lovforslag, som tilsigter at tage en afgift af de ekstraordinært store fortjenester, vil jeg gerne understrege, at det for så vidt er en videreførelse af det indkomstskattesystem, som venstre altid har været så glad for. Man kan undre sig over, at sådanne arbejdsfrie indkomster virkelig har nydt denne særstilling: ikke at blive beskattet. I virkeligheden har der i den indkomstskattelovgivning, vi har her i landet, manglet bestemmelser om, at sådanne fortjenester skal beskattes, i hvert fald i samme udstrækning som arbejdsfortjenester. Man kan godt sige, at det er et hul, der bliver udfyldt i vort indkomstskattesystem. Det er en videreudbygning af det skattesystem, venstre har givet os. Man kan vel sige, at disse ekstraordinært store fortjenester, som er arbejdsfri, og som man erhverver sig som følge af ekstraordinært gode konjunkturer, har haft en særfordel hidtil. Det er denne særfordel, der nu forsvinder. Det kan efter min opfattelse ikke være rimeligt, at sådanne ekstraordinært store fortjenester, der kan andrage 100 000 kr., 200 000 kr. eller en million kroner, og som er arbejdsfri, skal gå fri af beskatning, når man samtidig beskatter en mand, som f. eks. påtager sig ekstrarbejde og tjener 100 kr. om ugen, eller en kone, der hjælper med til at opretholde hjemmets økonomi ved at gå ud og vaske trapper, hvorved hun tjener 100 kr. om ugen. Af det perspektiv, jeg her har rullet op, fremgår det klart, hvad det er for interesser, venstre og de konservative ønsker at værne; det er kapitalinteresserne og intet andet.

Hvor meget er det så, man må tjene efter